

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΟΥ Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ

Τὸ Β' Πανελλήνιον Ἀρχιτεκτονικὸν Συνέδριον τοῦ Συλλόγου Ἀρχιτεκτόνων Δ.Α.Σ., τὸ ὁποῖον συνεκλήθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὴν 30ὴν Νοεμβρίου, 1ην καὶ 2αν Δεκεμβρίου 1962 καὶ διεξήχθη εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀμφιθέατρον τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με θέμα: «Λαϊκὴ Κατοικία - Πολεοδομία», ἐγκρίνει καὶ ἀποφασίζει τὴν δημοσίευσιν τῶν ἑξῆς:

Α) Τὴν διατύπωσιν τῶν κατωτέρω γενικῶν συμπερασμάτων ἐπὶ τῆς ἐρεῦνης τοῦ κεντρικοῦ θέματος τοῦ Συνεδρίου:

Γ Ε Ν Ι Κ Α Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α Τ Α

Διαπιστοῦται ἡ ὀξύτης τοῦ θέματος τῆς κατοικίας στὴν χώρα μας. Ἡ ὀξύτης αὕτη με σαφήνεια διαγράφεται ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν ὅτι ἡ μέση πυκνότης τῆς οἰκήσεως ἀτόμων ἀνὰ δωμάτιον, κατατάσσει τὴν Ἑλλάδα στὴν προτελευταία βαθμίδα, ἀπὸ τὶς Εὐρωπαϊκὰς χώρες. Ἡ ἑλλειψὶς ἑκατοντάδων χιλιάδων κατοικιῶν δημιουργεῖ κενὸ ποῦ συμπληρώνεται με ρυθμό, ὁ ὁποῖος ἂν ἐξακολουθήσῃ με τὰ σημερινὰ δεδομένα, δὲν θὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς ἄμεσες στεγαστικὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ μας, ἐντὸς λογικοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ειδικώτερα διαπιστώνονται τὰ ἑξῆς:

1) Ἐλλειψις ἐνιαίας οἰκιστικῆς πολιτικῆς, εἰς συνάρτησιν μὲ καταλλήλους δρους πολεοδομικῆς ἀναπτύξεως.

2) Ἐλλειψις ἐνιαίου προγράμματος εἰς τὸν τομέα τῆς οἰκιστικῆς δραστηριότητος εἰς τὴν παραγωγὴν κατοικιῶν.

3) Σύγκρουσις ἀρμοδιοτήτων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ὑπευθύνους φορεῖς ἐφαρμογῆς οἰκιστικῶν προγραμμάτων.

4) Ἀσαφὲς προσδιορισμὸς τῶν δικαιούχων στεγάσεως, δάσει κριτηρίων εἰσοδήματος.

5) Ἀνεπαρκεστάτη συμμετοχὴ τοῦ Κράτους εἰς τὴν χρηματοδότησιν προγραμμάτων οἰκιστικῆς ἀναπτύξεως.

6) Ἀνάγκη ἐνισχύσεως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὴν ὀργανωμένην δόμησιν κατοικιῶν καὶ μὴ παρεμπόδισις αὐτῆς διὰ διαφόρων ἀνασταλτικῶν οἰκονομικῶν μέτρων.

Συμπληρωματικὰ διαφαίνεται, ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς στεγάσεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λυθῇ εἰς τὴν καθολικὴν του μορφή, παρὰ μὲ τὴν πρωτοβουλία τῆς Πολιτείας, ἡ ὁποία θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευνα τοῦ θέματος, τὸν μακρόπνοο προγραμματισμὸ καὶ τὴν συστηματικὴν ἐφαρμογὴν του.

Προϋπὸθεσις τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τούτου εἶναι ἡ θεμελίωσις του ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν θέσεων ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὶς ἐργασίες τοῦ Β' Πανελληνίου Ἀρχιτεκτονικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν ὑπεύθυνη ἐπιστημονικὴ ἔκφραση στὸ θέμα τῆς κατοικίας.

Β) Τὴν συγκρότησιν Ἐπιτροπῆς ἐπεξεργασίας καὶ τελικῆς διατυπώσεως τοῦ πορίσματος τοῦ Β' Συνεδρίου, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς Συναδέλφους 1) Γ. Ἀναιρούσην, 2) Π. Βασιλειάδην, 3) Π. Καραντινόν, 4) Κ. Μπίτσιον, 5) Α. Προβελέγγιον, 6) Η. Σκουρμπέλον.

Γ) Τὴν σύγκλησιν τοῦ Γ' Πανελληνίου Ἀρχιτεκτονικοῦ Συνεδρίου τὸ Φθινόπωρον τοῦ 1963 εἰς τὸ Ναύπλιον μὲ θέμα «Ἡ συμβολὴ τοῦ Ἀρχιτέκτονος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας». Καὶ

Δ) Τὴν κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως διαπίστωσιν, ὅτι στίς ἐπαρχιακὰς πόλεις, ὁ ἱστορικὸς μας ἐθνικὸς πλοῦτος, ὁ ὁποῖος ἐκδηλώνεται εἰς κτίρια - μνημεῖα τῆς Λαϊκῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, εἴτε ἀπὸ λόγους φυσικῆς φθορᾶς, εἴτε ἀπὸ ἀνάγκας ἀνοικοδομήσεως καταστρέφεται καὶ ἐντὸς μικροῦ χρόνου οἱ ἐπαρχιακὰς μας πόλεις θὰ ἔχουν χάσει τὸν προσωπικὸν τους χαρακτήρα. Ἐπ' αὐτοῦ ἐκφράζεται ἡ εὐχὴ ὅπως ὁ Σύλλογος Ἀρχιτεκτόνων Δ.Α.Σ. συγκροτήσῃ Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν συγκέντρωσιν συνεισφορῶν, πρὸς ἀγορὰν καὶ συντήρησιν τῶν κτιρίων αὐτῶν, παρὰλλήλως μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων νομοθετικῶν μέτρων, ὥστε τὰ κτίρια αὐτὰ νὰ χαρακτηρισθοῦν ἱστοικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διατηρητέα.